

for Plantører og Opsynsmænd, nemlig 49,450 Kr., og til Arbejder i Plantagerne, herunder til Veje, Hegn og Vandafledning, 169,650 Kr. Det er saa store Beløb, at der ganske sikkert maatte kunne spares noget, og jeg ser for øvrigt, at man ogsaa i Finanslovkommissionen har haft sin Opmærksomhed henvendt derpaa. Man foreslaar ikke at nedsætte de paagældende Bevillinger med noget bestemt Beløb, men man har nævnt adskilligt, bl. a. at Embeds- og Bestillingsmænd i Plantagerne bør ikke fremtidig kunne være Entreprenører, hvor de selv ere tilsynshavende. Det er sikkert ogsaa et Punkt, som det kan være værd at have sin Opmærksomhed henvendt paa. Jeg har hørt af Folk, der ere kendte med Forholdene ude i disse Plantager, at der ganske sikkert kunde spares en Del der, uden at man gik de paagældende Forhold for nær. Jeg vil altsaa henstille til det ærede Finansudvalg at tage under Overvejelse, om man ikke skulde lade en Del af de 82,000 Kr. blive staaende og finde Bespareser paa de andre Poster, som jeg her har nævnt.

Der er af enkelte Medlemmer talt en Del om Folkeforsikring og Alderdomsunderstøttelse. Jeg skal af let forklarlige Grunde ikke komme i alt Fald dybere ind derpaa, da jeg finder, at en saa stor Sag som Invaliditets- eller Folkeforsikring — som, jeg tror at turde sige snart er ved at løbe af Stabelen i den Kommission, der sidder og arbejder dermed — ikke i dette Øjeblik er egnet til at drøftes stærkt i Enkeltheder. Jeg kan imidlertid, idet jeg var glad ved de Udtalelser, den højtærede Indenrigsminister i saa Henseende fremsatte, ganske slutte mig til de Betragtninger, han fremførte, og sige til ærede Medlemmer, som have talt anbefalende Ord for Alderdomsunderstøttelsen, at det er egentlig ikke denne, man her beskæftiger sig med. Det, man her beskæftiger sig med, er, som den højtærede Minister sagde, at faa udfyldt det Hul, der endnu er i vor Lovgivning, der i saa rigt Maal har beskæftiget sig med de paagældende Omraader, hvor vi, ikke mindst i de senere Aar, have gennemført Forsikringslove, baade Sygeforsikring, Ulykkesforsikring og Arbejdsløshedsforsikring, og desuden en Understøttelseslovgivning, der særlig har givet sig Udtryk i Alderdomsunderstøttelseslovgivningen. Vi vare, da denne Kommission blev nedsat, saa nogenlunde enige her i Tinget om, at der skulde tænkes paa en almindelig Forsikring. Socialdemokraterne tog Afstand derfra, men ellers var hele Tinget enigt deri, og det var med det Maal for Øje, at Kommissionen blev nedsat, og det er det, vi have

arbejdet og fremdeles arbejde paa. Det forekommer mig da at være tidt for tidligt, at man ligesom paa Forhaand melder sig fra, melder Pas, angriber den Sag og siger, at den er man paa Forhaand Modstander af. Jeg vil bede Dem vente lidt, indtil Kommissionens Betænkning foreligger, thi det kan være, at det, naar man ser den og dens Motivering, vil vise sig at have været lidt uheldigt, at man saaledes paa Forhaand helt har meldt sig fra. Jeg tror, at der vil kunne tilvejrbringes Resultater af de ganske vist langvarige Forhandlinger, der ere førte om denne store og vanskelige Sag, og at der, hvis man tager fat paa Løsningen med en god Villie fra alle Sider indenfor Rigsdagen, vil opnaas et Resultat, der ikke alene vil udfylde det Hul, der paa dette Omraade er i vor Lovgivning, men ganske sikkert ogsaa vil faa stor Betydning for hele Samfundet. Altsaa, jeg opfordrer ærede Medlemmer til at tage Sagen med Ro endnu en lille Tid og vente, til Kommissionens Betænkning foreligger.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Det er saare naturligt, at det ærede Medlem, der nu satte sig, anbefaler det Forslag til Bevilling, der findes paa Finansloven til Opførelse af et nyt Posthus i Hobro. Naar jeg omtalte denne Sag, var det, fordi den ved sin Motivering gav mig en kærkommen Lejlighed til at understrege netop den Motivering, at man vil have et mere præsentabelt Posthus i Hobro. Det var ikke det hensigtsmæssige, ikke det praktiske, men det præsentable, der var Tale om, hvilket jeg fandt var et ret karakteristisk Udtryk for meget af Statens Byggeri. Det kan være meget godt, at jeg, naar jeg har Raad til at bygge mig et præsentabelt Stuehus, saa gør det. Men har man ikke Raad dertil, er man stillet, som vi ere det for Tiden, saa maa vi se bort fra det præsentable og nøjes med en praktisk brugelig Ordning. Jeg har set Posthuset i Hobro, og jeg indrømmer, at der kunde være større og rummeligere Lokaler, men det kan jo være meget godt endda; Folk faa jo deres Post paa samme Tid, som hvis de havde et præsentabelt Posthus. Det kunde for Resten ogsaa nok indrettes bedre, end det nu er. At give 10,000 Kr. for en Byggegrund i Hobro er lidt flot, synes jeg, og jeg mente, at man kunde vente, indtil den praktiske Ordning kunde lade sig gennemføre, som det ærede Medlem erkendte, at det vilde være,